

دوشنبه 29 اردیبهشت 1399-24-1441-18 می 2020

کشته شدن "پیرم خان ارمنی" از قاتلان شیخ "فضل‌الله نوری" (1291 ش)

کشته شدن "پیرم خان ارمنی" از قاتلان شیخ "فضل‌الله نوری" (1291 ش)، پیرم خان ارمنی، که فردی قسبی و بی‌القلب و بی‌رحم بود در حدود سال 1244 ش (1865 م) در توابع گنجه در ارمنستان به دنیا آمد. در 22 سالگی قصد عزیمت به عثمانی را داشت اما دستگیر و به سبیری تبعید شد. سه سال بعد، از سبیری فرار کرد و به ارمنستان بازگشت. در 1280 ش به تبریز و سپس گیلان رفت و به همراه سپاهیان محمد ولی خان تنکابنی، سپهدار اعظم، برای فتح تهران حرکت کرد. پیرم خان پس از فتح تهران به ریاست شهریارانی رسید و در این منصب و به نام آزادی‌خواهی، جنایت‌های متعددی را مرتکب گردید. پیرم از جمله عوامل مؤثر در محاکمه و شهادت آیت‌الله شیخ فضل‌الله نوری بود و در این راه تلاش زیادی نمود. او همچنین مخالفان خود را به زندان انداخته و با اعدام می‌کرد. سرانجام پیرم خان ارمنی در جریان نبرد با سالارالدوله، از شاهزادگان قاجار، که در غرب کشور ادعای سلطنت کرده بود، کشته شد و زندگی ننگین او در 47 سالگی خاتمه یافت.

دستگیری گسترده اعضای خانواده "آیت‌الله حکیم" توسط رژیم بعث عراق (1362 ش)، در راستای سرکوب هرگونه مقاومت علیه نظام دیکتاتوری بغداد، رژیم بعث عراق، 90 تن از اعضای خاندان آیت‌الله سیدمحسن حکیم را دستگیر و چند روز بعد 6 تن از آنها را اعدام کرد. مدتی پس از آن نیز، 10 تن دیگر از اعضای این خانواده، اعدام شدند. آیت‌الله العظمی حکیم از مراجع بزرگ تقلید در عراق بود که در سال 1348 ش وفات یافت. فرزندان و بسیاری دیگر از اعضای خانواده وی اهل علم و دانش هستند. به همین دلیل، رژیم عراق که از نفوذ خاندان حکیم در میان مردم این کشور بیمناک بود، در راه مبارزه با دین، روحانیت و حوزه‌های علمی دینی، تعداد زیادی از اعضای این خانواده را از بین برد یا زندانی کرد.

درگذشت علامه بزرگ "محمد تقی شوشتری" عالم بزرگ اسلام (1374 ش)، علامه شیخ محمدتقی شوشتری (تستری) فرزند شیخ محمدکاظم در سال 1281 ش (1320 ق) در خانواده‌ای که سه قرن پرچمدار علم و فقه شیعه بوده‌اند در شهر نجف اشرف دیده به جهان گشود. وی در 7 سالگی به شوشتر رفت و پس از پشت سر گذاشتن مقدمات، در حوزه درس سیدعلی اصغر حکیم، سیدمهدی آل طیب و سیدمحمدتقی شیخ‌الاسلام به مقام والای اجتهاد رسید. علامه شوشتری پس از مدتی تاب تحمل حکومت جور رضاخان پهلوی را نیاورده و در سال 1314 شمسی به عتبات عالیات مشرف شد و تا سقوط رضاخان پهلوی در آنجا به تألیف و تدریس مشغول بود. زندگی وی نشانه‌های از زندگی علمای گذشته و زهد و تقوی و ورع او یادآور ایمان و تقوای صحابه امامان بود. قناعت بسیار و دل نیستن به زخارف دنیا، عشق به ائمه اطهار(ع)، شوق به مطالعه و نگارش و تقید به نوافل یومیه و نماز شب، خلق خوش و زبان نرم و روحیه کریمانه و انجام ورزش بطور مستمر از خصوصیات علامه شوشتری بود. آثار و تألیفات ارزشمند این عالم بزرگ، نشانگر عمق علم و ژرفای اندیشه اوست. پاره‌های از آثار او چون کتاب گرانقدر "قاموس الرجال فی تحقیق رواة الشیعه و محدثینهم" در 14 جلد و کتاب "بہج الصباغة فی شرح نہج البلاغہ" در 14 جلد که تألیف آن حدود 50 سال به طول انجامید از دیگر تألیفات این دانشمند شیعی می‌باشد. هم چنین برخی از آثارشان عبارتند از: التَّجَعَّة فی شرح اللمعة در 11 جلد، الاربعون حدیثاً، قضاء امیرالمومنین علی بن ابی طالب(ع) و البدیع... می‌باشد. وفات علامه محمدتقی شوشتری در 29 اردیبهشت 1374 ش برابر با 19 ذی حجه سال 1415 ق در 93 سالگی اتفاق افتاد و پس از تشییع با شکوه در شوشتر به خاک سپرده شد.

آغاز دعوت "ابومسلم خاسانه"، علیه حکومت بنی‌امیه (129 ق)، عبدالرحمن بن مسلم معروف به ابومسلم خراسانی، از مشاهیر رجال خراسان می‌باشد. وی به سبب دوستی که باخاندان عباسی داشته با ابراهیم بن محمد، از نوادگان عباس بن عبدالمطلب پیمان می‌بندد که برای او از مردم بیعت بگیرد و او را به خلافت برساند. ابومسلم با استفاده از نفوذ فراوانی که در بین مردم خراسان داشت، در سال 129 هجری، خراسان را به تسخیر درآورد و چون مروان حمار، آخرین خلیفه اموی، ابراهیم بن محمد را به قتل رساند، ابومسلم برادر ابراهیم به نام عبداللہ سقّاح را به جانشینی وی برگزید و به شام حمله برد. در این نبرد، قوای خراسان بر نیروهای خلیفه اموی پیروز شدند و خاندان ستمکار اموی را برانداختند. سرانجام در سال 132 مروان به قتل رسید و ابومسلم از این پس مردم را به بیعت با سقّاح دعوت کرد و از این زمان خلافت خاندان عباسی که پیش از پانصد سال بر ممالک اسلامی به طول انجامید، آغاز شد. گویند که ابومسلم از این‌که دولت طاغوت را بر سرکار آورده بود پشیمان شد و بعدها توسط منصور دوانیقی دومین خلیفه اموی، در حدود سال 137 الهی

140 هجری در نزدیکی شهرمداین با مکر و حيله به قتل رسید. تہلد "پرتاند اسپا"، فیلسوف و نویسنده معروف انگلیسی (1872 م) برتراند آرتور ویلیام راسل نویسنده معروف و فیلسوف معاصر انگلیسی در 18 مه 1872 م در انگلستان به دنیا آمد و در کودکی زبان‌های فرانسوی و آلمانی را فرا گرفت. وی در 18 سالگی وارد دانشگاه کمبریج شد و با درجه ممتاز در

رشته فلسفه فارغ التحصیل گردید. راسل پس از پایان تحصیلات به مطالعه مکاتب فکری مختلف پرداخت و دیدگاه‌های خود را در مورد این مکاتب به رشته تحریر در آورد. وی پس از گرایش به منطق، کتاب اصول ریاضیات را در سال 1903م به نگارش درآورد و در آن ثابت کرد که ریاضیات قسمتی از علم منطق است. در این کتاب که توجه تمام متفکرین معاصر را به خود جلب کرد، راسل مکتب تازه‌ای را در منطق ریاضی به وجود آورد. هم‌چنین این کتاب به دلیل اهمیت فراوان، در ردیف سلسله کتاب‌های صدگانه مهمی که از آغاز بشریت تا آن روز نوشته شده، قرار گرفت. راسل با جنگ‌های جهانی اول و دوم و نیز جنگ آمریکا علیه ویتنام به مخالفت جدی پرداخت و حتی دادگاهی برای محاکمه غیابی دولت‌مردان آمریکا تشکیل داد که به نام او، به دادگاه راسل معروف شد. وی طرفدار آزادی مطلق و نامحدود روابط انسانی و اجتماعی بود و علناً با دین و مذهب مخالفت می‌کرد. راسل معتقد است که ارزش یک نفر آزاد اندیش به افکار و عقاید او نیست بلکه به طریقی است که آن عقاید را پذیرفته است. یک مرد آزاد هرگز در مقابل زور سر فرود نمی‌آورد و تسلیم آرزوها و هوس‌های خویش نمی‌شود بلکه فقط از منطق و برهان تبعیت می‌کند. راسل در سال 1950م به خاطر دفاع مداوم از بشریت و آزادی افکاري که در آثارش فراوان یافت می‌شود، به دریافت جایزه ادبیات نوبل مفتخر شد. اساس فلسفه راسل، منطق اوست. نظریات او در باب مابعدالطبیعه و اخلاقیات و ماهیت رابطه ذهن و ماده، در دوره حیات او دستخوش تحولات عمیق بوده است، ولی در طی این تحولات، هیچ‌گاه از کوشش در راه آوردن فلسفه به صورت یک علم، منحرف نشده است. نظریات راسل در مذهب و اخلاق با آن‌چه مرسوم زمان بود سازش نداشت. اگرچه وی در محیطی مذهبی بار آمده بود، با این حال به این نتیجه رسید که اعتقادات مذهبی با علوم جدید ناسازگار و اخلاقیات مسیحی در مواردی نامعقول است. باوجود این، راسل معتقد بود که میان دین و علم، ستیزی نیست چرا که علم به قبول یا انکار دین نیازی ندارد. وی در عین حال تأکید می‌کرد که: خیلی احتمال دارد که من بر خطا باشم. راسل از لحاظ آثار قلمی یکی از تواناترین نویسندگان و متفکران زمان خود بود و آثار متعددی به رشته تحریر درآورد که امیدهای نو، اخلاق، معماهای فلسفه، تصوف و منطق و رؤوس فلسفه از آن جمله‌اند. برتراند راسل سرانجام در دوم فوریه 1970م در 98 سالگی درگذشت.